

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

סנהדרין-הו בודקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כיון דכולהו בהדי הדדי כתיבא - מהדדי ילפי, וכיון דילפי מהדדי - כמאן דכתיב בהדא דמי.												!	◇	מ:
והא לא דמיא להדדי:												⚡	◇	מ:
עיר הנדחת להנך תרתי לא דמיא - שכן ממונן פלט.												⚡		מ:
עבודה זרה להנך תרתי לא דמיא - שכן בסייף.												⚡		מ:
עדים זוממין להנך תרתי לא דמיא - שכן צריכים התראה.												⚡		מ:
בהיטב היטב ילפינן מהדדי												!	◇	מ:
וגזירה שוה מופנה. דאי לא מופנה - איכא למיפרך												■	◇	מ:
לאיי אפנויי מופני מדהוה ליה למיכתב ודרשו וחקרו ושני קרא בדיבוריה בהיטב - שמע מינה לאפנויי.												■		מ:
ואכתי, מופנה מצד אחד הוא												⚡	◇	מ:
בשלמא הנך תרתי - מופנה הוא, משום דהוה ליה למכתב, אלא עיר הנדחת מאי הוה ליה למכתב? הא כתיבא כולחן												⚡	◇	מ:
התם נמי אפנויי מופנה, מדהוה ליה למכתב דרוש תדרש או חקר תחקר ושני קרא בדיבוריה בהיטב - שמע מינה לאפנויי.												!	◇	מ:
ואתו נחנקין בקל וחומר מנסקלין ומנהרגין, ואתו נשרפין בקל וחומר מנסקלין.													◇	מ:
הניחא לרבנן, דאמרי סקילה חמורה, אלא לרבי שמעון דאמר שריפה חמורה - מאי איכא למימר?												⚡	◇	מ:
(דברים י"ג) והנה אמת נכון, והנה אמת נכון - הא חד טרי, שבע - לשבע חקירות, דל תלת לגזירה שוה - פשא להו חדא. לרבי שמעון - לאתויי נשרפין, לרבנן - מילתא דאתיא בקל וחומר טרע וכתב לה קרא.	אלא אמר רב יהודה:												◇	מ:
אימא לאתויי שמנה חקירות	מגדף בה רבי אבהו:											⚡	◇	מ:
ושמנה חקירות - מי איכא?												⚡		מ:
אלמה לא? והאיכא לאתויי בכמה בשעה												⚡	◇	מ:
הו בודקין אותו בשמנה חקירות	ותניא נמי הכי:											⚡		מ:
הניחא לאביי אליבא דרבי מאיר, דאמר אין אדם טועה ולא כלום, ולהך לישנא נמי דאמר אדם טועה משהו - שפיר.												⚡	◇	מ:
אלא לאביי אליבא דרבי יהודה												⚡		מ:
אדם טועה חצי שעה	דאמר: [לאביי אליבא דרבי יהודה]											⚡	◇	מ:
ולרבא												⚡		מ:
טעו אינשי טובא	דאמר: [רבא]											⚡	◇	מ:
מאי איכא למימר?												⚡	◇	מ:
אלא לאתויי בכמה ביובל.												!		מ:
היינו באיזה שבוע												⚡		מ:
אלא לאתויי באיזה יובל.												!	◇	מ:
ואידך												⚡		מ:
כיון דאמר באיזה שבוע - לא בעי באיזה יובל.	[אביי אליבא דר"מ]											!	◇	מ:
רבי יוסי אומר.													■	מ:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לדבריכם, מי שבא ואמר אמש הרגו, אומר לו: באיזו שבוע, באיזו שנה, באיזו חודש, בכמה בחדש?	תניא, אמר להם רבי יוסי להכמים:											♣	◇
דלא צריך, מי שבא ואמר עכשו הרגו, אומר לו: באיזה יום, באיזה שעה, באיזה מקום? אלא, אף על גב דלא צריך - רמינן עליה, כדרבי שמעון בן אלעזר. הכא נמי אף על גב דלא צריך רמינן עליה, כדרבי שמעון בן אלעזר.	אמרו לו:											!	◇
ורבי יוסי												♣	
אמש הרגו - שכיח ברוב עדיות, עכשיו הרגו - לא שכיח ברוב עדיות.	[רבי יוסי]											!	◇
מכירים אתם אותו.													■
מכירים אתם אותו, נכרי הרג, ישראל הרג	תנו רבנן:												◇
התרתם בו, קיבל עליו התראה, התיר עצמו למיתה, המית בתוך כדי דיבור?													◇
העובד עבודה זרה - את מי עבד, לפעור עבד, למרקוליס עבד? ובמה עבד - בזיבוח, בקיסור, בניסוך, בהשתחואה?													◇
מניין להתראה מן התורה - שנאמר (ויקרא כ') ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה, אטו בראיה תליא מילתא? אלא עד שיראוהו טעמו של דבר, אם אינו ענין לכרת תנהו ענין למלקות.	עולא:												◇